

Khi hay tin T ng Th ng Ngô Đình Di m b ám sát, C T ng Th ng T ng Gi i Th ch c a Trung Hoa Dân Qu c, đã nh n xét: Ng i M có trách nhi m n ng n trong vi c v ám sát x u xa này.

Trung Hoa Dân Qu c m t đi m t đ ng chí tâm đ u ý h p... Tôi khâm ph c ông Di m, ông x ng đáng là m t lãnh t l n c a Á Châu, Vi t Nam có l ph i m t đ n 100 năm n a m i tím đ c m t lãnh t cao quý nh v y.[1]. Nh ng khi đ c xong tác ph m Chính Đ Vi t Nam c a ông Ngô Đình Nhu[2], tôi nghĩ c n ph i thêm vào l i nh n xét đó, Vi t Nam có l ph i m t đ n 100 năm hay nhi u h n n a m i tìm đ c m t nhà lãnh đ o có vi n ki n chính tr s u s c nh ông Nhu..

Thác váy, đái vái cá nhân ngá i viát, sau hán 30 năm giáng dáy và nghiên cáu vá các ván đá chính trá Viát Nam tái mát sá các vián đái hác, các vián nghiên cáu, các báo tàng vián và thá vián tái Viát Nam, Úc, Hoa Ká và Âu châu.. ngá i viát đá cá các đáng nghiáp và các chuyên gia quác tá Viát Nam đã dành cho mát chút cám tình và ná tráng vá kián thác chuyên môn và sá khá công đác sách. Tuy nhiên, vái tát cá sá thán tráng cán thiát cáa mát ngá i nghiên cáu lách sá, ngá i viát phái thành thát công nhán ráng, trong tát cá nháng sách nghiên cáu mà ngá i viát đã có đáp đác trong hán 30 năm qua vì sá thích hay vì nhu cáu giáng dáy và nghiên cáu đòi buác phái đác báng Viát, Pháp và Anh ngá, cháa có mát tác phám nào, thá hián mát sá táng háp bao quát và rát giá trá vá các ván đá chính trá thá giái trong hán 200 năm qua, đá rái sau đó đáa ra nháng vián kián chính trá vô cùng sâu sác đá làm Kim Chá Nam Phát Trián cho Viát Nam cũng nhá các Quác Gia Chám Tán trên thá giái, nhá tác phám này cáa ông Nhu. Có lá phái nói đây là mát đóng góp quý báu vào kho tàng tá táng chính trá thá giái. Và giá đá ráng, náu có thá sáng thêm 100 năm náa đá đác sách, ngá i viát nghĩ ráng không thá nào có đá c mát óc táng háp bao quát, đáng đán và mát vián kián chính trá sâu sác thán ká nhá tác giá cáa quyán Chinh Đá Viát Nam .

Vì tác phám nguyên bán báng Pháp ngá, và ngá i viát tin ráng đách giá đã rát xuát sác trong khi chuyán ngá, vì án bán Viát ngá đã dián tá mát cách hát sác láu loát nháng khía cánh sâu sác và phác táp cáa các ván đá. Tuy nhiên, nháng ngá i đã quen tiáp cán vái lái hành văn cáa ông Nhu qua các dián văn mà Ông đã soán tháo cho Táng Tháng Diám trong suát 9 năm cáa nán Đá Nhát Cáng Hòa,[3] chác chán sá tháy ráng cách hành văn trau chuát, chính xác, nghiêm túc, sác bén và chát chá cáa ông Nhu mà bán đách không thá nào thá hián đá c.

Tuy nhiên, ngá i viát muán đác giá trác tiáp tiáp cán, mát phán nào, vái cách luán giái và trình bày đác đáo cáa ông Nhu vá các ván đá chính trá Viát Nam và quác tá, nên ngá i viát đã quyát đánh trích nguyên văn nháng phán trong Chinh Đá Viát Nam liên quan đán chá đá cáa bài viát này.. Và ngá i viát sá hán chá tái đa phán đáa ra nháng dián giái và nhán xét riêng tá cáa mình.

Vá nái dung tác phám, có lá phán cuán hút đá c sá ngá ng má nhát cáa ngá i viát là, trá c đây gán náa thá ká, ông Nhu đã nhán xét Liên Xô sá tá giái thá đá làm hòa vái Tây Pháng và Trung Cáng sá thát bái trong viác sá đáng chá nghĩa Cáng Sán đá phát trián kinh tá, cũng nhá Âu Châu sá táp háp lái vái nhau trong mát khái tháng nhát nhá Khái Liên Hiáp Âu Châu ngày nay. Nháng đái u háp đán hán náa, ông Nhu đã không đáa ra nháng lái tiên đoán nhá mát ngá i tháy bái hay mát chiêm tinh gia, trái lái, ông đã đáa ra nháng phán đoán cáa mình, sau khi đã phân tích và táng háp các đá kián lịch sá và các bián cá chính trá thá giái, mát cách khoa hác, khách quan và vô tá. Chính vì váy, ngá i viát nghĩ ráng táp sách này sá có mát mãnh lác vô cùng háp đán đái vái các nhà lãnh đáo Viát Nam và các quác gia chám tián Á Phi, náu há thác sá mong muán xây đáng và phát trián đát nác, theo mát đáng lái khoa học, thác tián và háp lý nhát.

Ví tác phạm bao quát như u và n đä liên quan đän kinh nghiệm phát triển kinh tế của Nhật Bản, Liên xô, Thái Lan, Thổ Nhĩ Kỳ.. và cả trường hợp của Trung Cộng nữa. Đó là những đä tài quá lớn cho bài viết này. Do đó, người viết nghĩ rằng, vấn đề thời sự nóng bỏng nhất hiện nay là vấn đề Trung Cộng xâm chiếm lãnh thổ, lãnh hải, các hải đảo Hoàng Sa & Trường Sa cùng vùng Cao Nguyên Trung Phän. Chúng ta thử tìm xem, gần 50 năm trước đây, ông Nhu đã tiên đoán hiểm họa này ra sao, đã kiểm điểm lại chính sách ngoại giao sai lầm của chúng ta như thế nào và phạm pháp nào phải theo đuổi để chúng ta có thể thay đổi các kiện thực tiễn bác của mặt chính trị gia và cũng là mặt hậu cảnh lịch sử của thời đại chúng ta.

Sä Thiän của Nhà Cäm quyän Hà Nội.

Sä xâm lăng của Trung Quốc đối với Việt Nam có tính cách trường kỳ, những những nhà lãnh đạo Hà Nội vì thiän của và vì quyän lợi hợp hòa của Đäng Cộng Sản và cũng có thể vì quyän lợi cá nhân ích kỷ của những vị lãnh đạo, đã không ý thức hiểm họa xâm lăng khi họ đó của Trung Quốc, họ đã xem như quyän lợi của quốc gia, dân tộc, đã liên kết với Trung Cộng và Liên Xô, đánh mất đi cả hàng ngàn năm mất thuä, là khai thác những mâu thuẫn giữa hai khối Tây Phương và Liên Xô sau Thế Chiến Hai, để khôi phục sức lực và nhận viện trợ của cả hai khối để phát triển dân tộc...nhân Đä. Trái lại, viện cam tâm làm chä häu cho Trung Cộng và Liên Xô đã đưa Việt Nam vào cuộc chiến tranh với Tây Phương một cách vô nghĩa và phi lý, và đã đem lại mất häu quä vô cùng khi họ cho cả dân tộc, đó là sự hủy diệt toàn bộ sinh lực của quốc gia, cả về phạm vi tinh thần lớn và vật chất và sinh mạng của người Việt, trong suốt hơn 30 năm... Những còn thế hệ hiện nay, là sự nhận viện trợ đó từ Trung Cộng đã là tiền đề để họ xâm lăng thế phạm vi Bắc vào Việt Nam ngày nay.

Trong những năm đầu của thập niên 1960, ông Nhu đã nhìn thấu suốt điểm hiểm họa xâm lăng truyền kiếp đó như sau:

Trong lịch sử bang giao, giữa chúng ta và Trung Hoa, các biên giới xảy ra đều do hai tâm lý đối chäi nhau. Từ năm 972, sau khi đã nhìn nhận sức lực của Việt Nam rồi, lúc nào Trung Hoa cũng nghĩ rằng đã mất mặt phạm lãnh thổ quốc gia, và lúc nào cũng khai thác mọi hải đảo, đất đai thuộc phạm vi mà Trung Hoa xem như là của họ. Bên kia, Việt Nam lúc nào cũng nhận lấy máu xương ra đổ bỏ vào nhận sức lực của mình. Tất cả các sự kiện, xảy ra giữa hai quốc gia, đều do sự khác nhau của hai quan niệm trên.

Ngày năm 981, nghĩa là v a ba năm sau khi đã nhìn nh n đ c l p c a Vi t Nam, T ng tri u th a lúc n i chính Vi t Nam có bi n, vì Đinh Tiên Hoàng v a m t, và s k v không gi i quy t đ c, g i sang Vi t Nam hai đ o quân, do đ ng thu và đ ng b , đ đ t l i n n th ng tr c a Trung Hoa.

Ý c đ nh c a Trung Hoa là đ t l i n n th ng tr và không lúc nào Trung Hoa th a m n v i s th n ph c và tri u c ng c a chúng ta. Ngay nh ng lúc mà quân đ i chúng ta hùng c ng nh t, và chi n th ng quân đ i Trung Hoa, thì các nhà lãnh đ o c a Vi t Nam cũng khôn ngoan, tìm cách th a thu n v i Trung Hoa và t đ t mình vào ch đ thu c qu c. Nh ng, đ i u mà Trung Hoa mu n không ph i là Vi t Nam ch th n ph c và tri u c ng. Trung Hoa, su t g n m t ngàn năm l ch s , lúc nào cũng mu n l y l i m nh đ t mà Trung Hoa coi nh b t m m t.

Trong 900 năm, t năm 939 đ n năm 1840, khi Tây ph ng t n công vào xã h i Đông Á làm cho nh ng mâu thu n, n i b c a xã h i này, t m ng ng ho t đ ng, Trung Hoa đã b y l n toan chi m l i n n c Vi t Nam. Hai l n do nhà T ng ch tr ng, ba l n nhà Nguyên, m t l n nhà Minh và m t l n nhà Thanh. M t hành đ ng liên t c nh v y, nh t đ nh có nghĩa là t t c các tri u đ i Trung Hoa đ u theo đ u i m t chính sách, đ t l i n n th ng tr trên lãnh th Vi t Nam . Chính sách này do m t đ i u ki n đ a đ và kinh t n đ nh: l u v c sông H ng Hà là đ ng thoát ra bi n thiên nhiên c a các t nh Tây Nam c a Trung Hoa, và ng c l i cũng là con đ ng xâm nh p cho các đ o quân chinh ph c vào n i đ a Trung Hoa. Đã nh v y thì, ngay bây gi , ý đ nh c a Trung C ng v n là mu n thôn tính, n u không ph i h t n n c Vi t Nam, thì ít ra cũng B c ph n. Cũng ch vì lý do này mà, năm 1883, Lý H ng Ch ng, th a lúc T Đ c c u vi n đ ch ng Pháp, đã, thay vì g i quân sang giúp m t n n c cùng m t văn hóa đ ch ng ngo i xâm, và thay vì c u vi n m t thu c qu c mà Trung Hoa đáng lý ra có nhi m v b o v , l i th ng thuy t m t k ho ch chia c t Vi t Nam v i Pháp, Trung Hoa dành cho mình các ph n đ t g m các vùng bao b c l u v c sông H ng Hà đ l y đ ng ra bi n. Và ngay Chính ph T ng Gi i Th ch năm 1945, dành ph n gi i gi i quân đ i Nh t B n t vĩ tuy n 16 tr lên phía B c[4], cũng vì lý do trên.

Xem th đ bi t r ng, đ i v i dân t c chúng ta h a xâm lăng là m t m i đe d a th ng xuyên. (tr. 166)

Do đó, Trung Hoa c a Mao Tr ch Đông, cũng nh Trung Hoa c a các tri u đ i Nguyên, T ng, Minh, Thanh là m t đe d a truy n ki p.

Sùng Bái Ch Nghĩa C ng S n là m t Sai L m Nghiêm Tr ng

Trong khi Liên Xô và Trung Cộng xem chä nghĩa Cộng Sản nhä là phäng tiän tranh đäu đä qui tä các näc nhäc tiäu Á Phi vào đäng minh väi hä, chäng läi sä bao väy cäa Tây Phäng nhäm giúp hä phát triän kinh tä cäa đät näc hä, thì Cộng Sản Viät Nam säng bäi chä nghĩa Cộng Sản nhä là mät chân lý đä cäi täo xã häi và xây đäng đät näc. Chính vì sä thiäu sáng suät cäa nhà cäm quyän Hà Nội đä khiän Viät Nam phäi bä chia cät làm 2 miän vào năm 1954, mät đä cä häi ngàn năm mät thuä, đä xây đäng đät näc và cäng cä đäc läp đä chäng ngoäi xâm.

Ông Nhu đã luän giäi nan đä đó nhä sau:

Nhäng chúng ta cũng còn nhä räng Nga Xô sä đä liên kät väi các thuäc đäa cäa Tây phäng là bäi vì Nga Xô cän có đäng minh trong công cuäc chiän đäu träng kä và väi đä i väi Tây phäng, mà mäc đích träng hät và trên hät, là phát triän dân täc Nga. Tính cách thiäng liäng giäa các đäng chí cäa lý täng cách mäng xã häi thä giäi chä là mät tín hiäu täp häp qui tä kä thù cäa Tây phäng vào mät mät trän phäc vä mät chiän läc tranh đäu cäa dân täc Nga. Ngày nay, mäc đích phát triän cäa Nga đã đät. Sä thay thä các giá trä tiêu chuän chiän läc và giai đän cäa Nga Xô bäng nhäng giá trä tiêu chuän, di sän cäa văn minh nhân loäi, nhä chúng ta đã thäy trong mät đän trên, là mät bäng cä häng biän nhät, soi sáng läp träng cäa Nga. Trung Cộng tä cáo Nga phän bäi chä nghĩa Các-Mác Lê-Nin vì nhäng sä kiän trên. Trung Cộng läi muän thay thä Nga, nhân danh chä nghĩa Các-Mác Lê Nin hô hào qui tä các näc kém mäng, đä phäc vä công cuäc phát triän cho dân täc Trung Hoa. Ngày nào mäc đích phát triän đã đät, thì cuäc đäng minh mäi này do Trung Cộng đä xäng cũng không còn hiäu läc đä i väi Trung Cộng, cũng nhä cuäc đäng minh träng đäy do Nga đä xäng, ngày nay, không còn hiäu läc đä i väi Nga. Và mäc đích cuäi cùng cäa cuäc tranh đäu vän là mäc đích dân täc.

Nhäu nhà lãnh đäo Á Đông mà quäc gia cũng đã bä Đä quäc thäng trä, đã đä sáng suät đä nhìn thäu thâm ý chiän läc cäa Nga Xô. Gandhi và Nehru, tä chäi sä đäng minh väi Cộng Sản vì lý do trên.(tr. 201)

Chúng ta chäa có mät tài liäu hay mät triäu chäng nào chäng tä räng các nhà lãnh đäo miän Bäc hiän nay đã nhän thäc các đäu kiän trên. Ngäc läi, các thä läi chính trä cäa miän Bäc còn đäng ca täng nhä là nhäng chân lý nhäng giá trä tiêu chuän chiän läc và giai đän mà Nga Xô đã bä. Nhä thä thì có lä dân täc chúng ta còn phäi bät hänh mäc käch các nhà lãnh đäo miän Bäc cäa chúng ta tôn thä nhä mät chân lý, mät lý thuyät mà Nga Xô và Trung Cộng chä dùng làm mät phäng tiän tranh đäu và Nga Xô bät đäu sa thäi khi mäc đích phát triän đã đät.

Như thế thì, giờ số mà người Pháp có thể sẽ thi hành một chính sách thu thuế địa, như người Anh, đời vua Việt Nam, thì các nhà lãnh đạo miền Bắc cũng chắc chắn đã đưa chúng ta ra ngoài vòng chi phối trực tiếp của hai khối để khai thác mâu thuẫn mà phát triển dân tộc.

Trong hoàn cảnh mà cuộc tranh chấp giữa Nga Xô và Tây phương chi phối nội dung hành động chính trị của các quốc gia như, lập trường Cộng Sản, lệ thuộc Trung Cộng, của các nhà lãnh đạo miền Bắc, đương nhiên gây phản ứng của Tây phương và sẽ phân chia lãnh thổ cũng không tránh khỏi.

Như vậy, theo cách Cộng Sản của các nhà lãnh đạo miền Bắc là một điếu kiêu thiên giúp cho người Pháp thi hành những toán tính chính trị của họ ở Việt Nam. Và lập trường Cộng Sản lệ thuộc Nga Xô và Trung Cộng là một nguyên nhân của sự phân chia lãnh thổ Việt Nam, trong khung cảnh chính trị của thế giới, sau Đệ nhị chiến thế giới, do sự tranh chấp giữa Nga Xô và Tây phương chi phối.

Tóm lại nguyên nhân sâu xa của sự phân chia lãnh thổ Việt Nam ngày nay là chính sách thuế của của Pháp và lập trường Cộng Sản lệ thuộc Nga Xô và Trung Cộng của các nhà lãnh đạo miền Bắc.

Trong thế kỷ, sự phân chia đã xảy ra khi hai quốc gia Tây phương Anh và Mỹ, đứng đầu đứng cho một giới pháp chế mới sẽ bắt đầu của Pháp ở Việt Nam, nhìn nhận và bắt đầu vị trí cho quốc gia Việt Nam. Tuy nhiên, vị trí quân sự và kinh tế đều qua tay chính phủ Pháp. Và một phần lớn, đã được sự đồng trợ trực tiếp hay gián tiếp trong công cuộc tái thiết nước Pháp đã bị chiến tranh tàn phá. Thời gian qua, xét kỹ thì thời kỳ này là thời kỳ mà những thế lực chính trị của Pháp xưa nay mang đến nhiều kết quả như.

Bên khối Cộng Sản, Nga và Trung Cộng cũng nhìn nhận Cộng Hòa Dân Chủ Việt Nam và cũng bắt đầu vị trí.

Từ đây, chiến cuộc Việt Nam, biến thành một chiến trường quân sự và địa phương của cuộc tranh chấp giữa Nga Xô và Tây phương. Những mâu thuẫn giữa Nga Xô và Tây phương mà, đúng lý ra, phải được dùng để phát triển dân tộc, lại trở thành những khí giới gieo rắc sự chết cho toàn dân. Những yếu tố của một chế độ phát triển đã biến thành những khí của một tai họa.

Đäng thäi, đäi u này vô cùng quan trọng cho chúng ta, sä chi phäi của Trung Hoa, và sau läng sä chi phäi, sä đe dọa xâm lăng của Trung Hoa, mà chúng ta đã biết là vô cùng nguy hiểm, một cách liên tục, cho chúng ta trong hơn tám trăm năm, từ thời đình chi trong gần một thế kỷ Pháp thuộc, đã bắt đầu hoạt động trên lý do các hình thức vi phạm và các vấn đề quân sự cho quân đội của Cộng Hòa Dân Chủ Việt Nam.

Chúng ta thấy rằng sự phát triển của Tàu, là mục đích trước và trên hết trong mọi cuộc Đäng Minh hiện nay của các nhà lãnh đạo Trung Cộng, cũng như sự phát triển của Nga là mục đích trước và trên hết trong mọi cuộc Đäng Minh trước đây của các nhà lãnh đạo Nga. (tr. 202-204).

Nhäng Hà Nội còn phạm những lỗi lầm nghiêm trọng hơn nữa, khi quyät định những võ lực để thôn tính miền Nam, đã dồn tất cả các trọng điểm quân sự về phía Hoa Kỳ, khiến miền Bắc đã khánh tận và kiệt quä trong cuộc chiến tranh chống Pháp càng lún sâu trong cảnh tàn phá hoàn toàn đä nát và hoang tàn trong cuộc chiến tranh chống Mỹ, mà ngày nay, qua hành động gần như van nài của Hà Nội để xin lập lại bang giao với Hoa Kỳ vào năm 1996, ai còn chút lòng trung tri bình thường cũng thấy rằng cuộc chiến đó là hoàn toàn vô lý và xuän đäng, mà nguy hiểm hơn nữa là trở thành tiền đề để ưäu kiện thuận lợi cho Trung Cộng tiếp tục xâm lăng Việt Nam, vì Mỹ đã không còn hiện diện ở miền Nam, để ngăn chặn sự bành träng của Trung Cộng.

Trong tác phẩm Chinh Đä Việt Nam, hiểm họa xâm lăng của Trung Cộng ngày nay cũng đã được báo động cách đây gần 50 năm:

Sä lä thuäc nói trên và sä chia đôi lãnh thổ đã tạo hoàn cảnh cho sä chi phäi và sä toan tính trên của nước Tàu đối với Việt Nam tái hiện đúng mãi, sau gần một thế kỷ väng mät. Ký ức của những thế kỷ trước tàn khäc của Tàu đối với chúng ta còn ghi trong mọi trang lịch sử của dân tộc và trong mọi tủ bäo của thân thể chúng ta.

Các nhà lãnh đạo miền Bắc, khi tiếp đất mình vào sä chi phäi của Trung Cộng, đã dắt chúng ta trước mắt vi phạm những nô lệ kinh khủng. Hành động của họ, nếu có hiệu quả, chống những sự tiêu diệt mà cộng hòa phát triển của chúng ta, mà họ còn đe dọa đến sự tồn tại của dân tộc.

S dĩ, t i ngày nay, s th ng tr c a Trung C ng đ i v i Vi t Nam ch a thành hình, là vì hoàn c nh chính tr th gi i ch a cho phép, và s t n t i c a mi n Nam đ i i nh h ng c a Tây ph ng là m t tr l c v a chính tr v a quân s cho s th ng tr đó. Gi s mà Nam Vi t b B c Vi t thôn tính, thì s Trung C ng thôn tính Vi t Nam ch là m t v n đ th i gian.

Trong hoàn c nh hi n t i, s t n t i c a mi n Nam v a là m t b o đ m cho dân t c thoát kh i ách th ng tr c a Trung C ng, v a là m t b o đ m m t l i thoát cho các nhà lãnh đ o C ng S n B c Vi t, khi h ý th c nguy c h đ ang t o cho dân t c. Nh ng ngày nào h v n ti p t c th c hi n ý đ nh xâm chi m mi n Nam thì h v n còn ch u s chi ph i c a chính sách chi n tranh xâm lăng c a Trung C ng, thay vì chính sách s ng chung hòa bình c a Nga Sô.

Vì v y cho nên, s m t còn c a mi n Nam, ngày nay, l i tr thành m t s ki n quy t đ nh s m t còn trong t ng lai c a dân t c. Do đó, t t c n l c c a chúng ta trong giai đ o n này ph i đ n vào s b o v t do và đ c l p, và s phát tri n cho mi n Nam đ duy trì l i thoát cho mi n B c và c u dân t c kh i ách th ng tr m t l n n a. (tr.212)

Chính Sách Ngo i Giao

Có l , trong quá kh , chúng ta quá sùng bái văn hóa Kh ng M nh và quá l thu c v chính tr đ i v i các Hoàng Đ Trung Qu c, nên chúng ta đã không xây đ ng đ c m t đ ng l i ngo i giao khoáng đ t nh Nh t B n đ có th c u nguy cho đ t n c, khi dân t c b n n ngo i xâm. Ông Nhu đã ki m đ i m s th t b i n ng n c a chính sách ngo i giao c a các vua chúa ngày x a qua nh ng dòng đ i đây:

H a xâm lăng đe d a dân t c chúng ta đ n n i, trong su t m t ngàn năm l ch s t ngày l p qu c, tr thành m t ám nh cho t t c các nhà lãnh đ o c a chúng ta. Và do đó mà l ch s ngo i giao c a chúng ta lúc nào cũng b chi ph i b i m t tâm lý thu c qu c.

Hai l n Lý Th ng Ki t và Nguy n Hu tìm cách đ phá không khí l thu c đó. Nh ng m c đ u nh ng chi n công l ng l y và tài ngo i giao r t khéo, hai nhà lãnh đ o tr danh c a dân t c v n ph i khu t ph c tr c th c t .

Tâm lý thußc qußc đßng, chßng nhßng trên sß bang giao, gißa chúng ta và Trung Hoa, lßi còn lan tràn sang lĩnh vßc bang giao gißa chúng ta và các nßußc láng gißng. Nßu, đßi vßi Trung Hoa, chúng ta là thußc qußc, thì đßi vßi các nßußc chung quanh, chúng ta lßi mußn hß là thußc qußc. Tâm lý đó làm cho sß bang giao, gißa chúng ta và các nßußc láng gißng, lúc nào cũng gay go. Đã đành rßng công cußc Nam tißn cßa chúng ta, là mßt công trình mà dân tßc đã thßc hißn đßc. Nhßng chúng ta còn thißu tài lißu đß cho các sß gia có thß xét đoán xem, nßu chính sách ngoßi giao cßa chúng ta khoáng đßt hßn, tßa trên nhßng nguyên tßc phong phú hßn thì, có lß sß bành trßng cßa chúng ta sß không mßt chißu nhß vßy. Ví dß, mßt câu hßi mà chúng ta không thß tránh đßc: chúng ta là mßt dân tßc ß sát bß bißn, nhßng sao nghß thußt vßt tß bißn cßa chúng ta không phát trißn? Nßu chính sách ngoßi giao cßa chúng ta phong phú hßn, và không bó hßp vào mßt đßng lßi duy nhßt, có lß sß bành trßng cßa dân tßc chúng ta, đã sßm phát ra nhißu ngßõ, và sinh lßc cßa chúng ta không phßi chß đßn vào mßi mßt công cußc Nam tißn. Nßc chúng ta ß vào gißa hai nßn văn minh Trung Hoa và ßn Đß. Vßi mßt chính sách ngoßi giao khoáng đßt hßn, sß liên lßc qußc tßc cßa chúng ta có lß đã rßng rãi hßn, và do đó, vß trí cßa chúng ta sß, đßng nhiên, đßc cßng cß bßng nhßng bißn pháp đßi dào và hßu hißu hßn.

Nhßng thßc tß là vßy đó. Hßa xâm lăng cßa Trung Hoa đßng vào đßi sßng cßa dân tßc chúng ta, đßn nßi, tßt cß các nhà lãnh đßo cßa chúng ta đßu bß ám ßnh bßi sß đß đßa đó. Và, đß đßi phó lßi, hß chß có hai con đßng, mßt là thßn phßc Trung Hoa, hai là mß rßng bß cßi vß phía Nam .

Sß dĩ, khi bß Tây phßng tßn công, mà các nhà lãnh đßo Trißu Nguyßn cßa chúng ta lúc bßy giß, không có đß khß năng quan nißm mßt cußc ngoßi giao rßng rãi, đß khai thác mâu thußn gißa các cßng qußc Tây phßng, là vì các nhà lãnh đßo cßa chúng ta không lúc nào vùng vßy, đß phá nßi không khí tâm lý thußc qußc đã đßi đßi đßng lên lßch sß ngoßi giao cßa chúng ta. Hành đßng ngoßi giao duy nhßt lúc bßy giß là gßi sß bß sang cßu cßu vßi Trung Hoa. Chúng ta đã bißt Trung Hoa đã hßng ßng nhß thß nào lßi kêu gßi cßa nhà Nguyßn. Nhßng Trung Hoa cũng đang bß đß đßa nhß chúng ta, nßu không có lß Trung Hoa đã lßi thßa cß hßi mà đßt lßi nßn thßng trß Vißt Nam .

Các sß bß cßa chúng ta gßi sang Pháp lßi cũng vßi mßc đích đßu đßnh, thßn phßc vßi Pháp nhß chúng ta quen đßu đßnh, thßn phßc vßi Trung Hoa, chß không phßi vßi mßc đích đßng nhiên phßi có cßa mßt hành đßng ngoßi giao, là khai thác các mâu thußn đß mßu lßi cho mình.

Vì thß cho nên, nßu chúng ta có cho rßng, công cußc Nam tißn thành công là mßt kßt qußc cßa chính sách ngoßi giao mßt chißu nhß trên đã trình bày, thì cần nhßc kßt quß đó vßi nhßng sß thßt bßi mà cũng chính sách ngoßi giao đó đã mang đßn cho chúng ta trong mßt ngàn năm lßch sß, thì có lß nhßng sß thßt bßi nßng hßn nhißu.

Sä bänh träng cäa chúng ta đã thäu häp läi và chä theo cä mät chiäu, bä hän cäa biän bao la đáng lý ra phäi là cái cäa säng cho chúng ta.

Nän ngoäi giao cäa chúng ta äu trä nên, lúc häu sä, không đä khä năng đä bäo vä chúng ta. Trong khi đó, đäi väi mät quäc gia nhä lúc nào cũng bä häa xâm lăng đe dọa, thì ngoäi giao là mät trong các läi khí säc bén và häu hiäu đä bäo vä đäc läp và lãnh thä.

Trong chín trăm năm, tä ngày läp quäc, chúng ta đã bä ngoäi xâm täm län, bäy län do Trung Hoa và mät län do Tây phäng. Chúng ta đäy lui đäc sáu län, chä có län thä sáu nhà Minh đät läi nän thäng trä, trong hai mä i năm, và län thä tám đä quäc Pháp xâm chiäm toàn lãnh thä và thäng trä chúng ta trong hän tám mä i năm.

Väy cho nên, chäng ngoäi xâm là mät yäu tä quan träng trong chính trä cäa Viät Nam . Chính trä cä truyän, cäa các triäu đäi Viät Nam không đäc quan niäm räng rãi nên, näu có phân näa kät quä đäi väi sä xâm lăng cäa Trung Hoa thì läi häng chúng ta vào mät chính sách chät häp vä ngoäi giao. Do đó tät cä sinh läc phát triän cäa dân täc, thay vì mä cho chúng ta đäc nhiäu đäng säng, läi đäc đäc hät vào mät cuäc chiän đäu tiêu hao chä đä tranh giành đät dung thân. Mät mät khác, chính sách ngoäi giao chät häp đã đäa chúng ta vào mät thä cô läp cho nên lúc häu sä, các nhà lãnh đäo cäa chúng ta không đäng đäu näi väi sóng gió, và läu läi nhiäu häu quä tại häi cho nhiäu thä hä.

Chính sách chäng ngoäi xâm.

Cái häa ngoäi xâm đäi väi chúng ta hiän nhiên và liên täc nhä väy. Vì sao nhäng biän pháp cä truyän, cäa các nhà lãnh đäo cäa chúng ta träng đäy, thành công phân näa, trong công cuäc chäng ngoäi xâm Trung Hoa, nhäng thät bäi trong công cuäc chäng ngoäi xâm Tây phäng?

Träng hät, các biän pháp cä truyän đã đät vän đä ngoäi xâm cäa Trung Hoa là mät vän đä chä liên quan đän hai näc: Trung Hoa và Viät Nam . So sánh hai khäi Trung Hoa và Viät Nam , và nhä thä, đäng đäu phäi là mäc đích đäng nhiän, thì chúng ta đã thät bäi räi. Nhäng sä thän phäc và triäu cäng chä là nhäng biän pháp hoän binh. Và vän đä chäng ngoäi xâm chäa bao giä đäc các triäu đäi Viät Nam đät thành mät chính sách đäng nhiän và nguyên täc, đäi väi mät

nhác nhá, nhá nhác chúng ta. Vì thá cho nên, nhá ng bián pháp cán đác áp dáng, nhá bián pháp ngoái giao, đã không há đác sá dáng khi Tây pháng xâm chiám nhác ta.

Lý do thá hai, là công cuác cháng ngoái xâm chá đác chuán bá trên lĩnh vác quân sá. Nhá ng, nhá chúng ta không thá phá nhán tính cách cán thiát và thành quác của các bián pháp quân sá trong các chián trán cháng các triáu đái Trung Hoa: nhà Táng, nhà Nguyên cũng nhá nhà Minh, nhà Thanh, chúng ta phái nhìn nhán ráng nhá lác quân sá của chúng ta rát là giái i hán. Và ngày nay, đác láp rái, thì nhá lác quân sá của chúng ta chác chán cũng rát là giái i hán.

Nhá váy, đái vái mát nhác nhá, trong mát công cuác cháng ngoái xâm, bián pháp quân sá không thá làm sao đá đác. Trên kia, chúng ta có đá cáp đán nhá ng bián pháp ngoái giao, đát trên căn bán khai thác mâu thuán giáa các cáng quác đá báo vá đác láp cho chúng ta.

Tuy nhiên bián pháp cán thiát nhát, háu hiáu nhát và hoàn toàn thuác chá đáng của chúng ta, là nuôi dáng tinh thán đác láp và tá do của nhân dân, và phát huy ý thác quác gia và dân tác. Đáng thái, áp dáng mát chính sách cai trá khoáng đát, má ráng khôn khá lãnh đáo, đá cho ván đá lãnh đáo quác gia đác nháu ngái tháu triát.

Náu ý thác quác gia và dân tác đác ăn sâu vào tâm não của toàn dân, và đác láp và tá do đác mái ngái mán chuáng, thì các cáng quác xâm lăng, dáu có đánh tan đác tác các đáo quân của chúng ta và có tháng chúng ta trong các cuác ngoái giao đán a, cũng không làm sao điát đác ý chí quát cáng của cá mát dân tác.

Nháng ý chí quát cáng đó đán cao đá, mà không ngái lãnh đáo thì cũng không làm gì đác đái vái ká xâm lăng. Vì váy cho nên, đáng thái vái nháng bián pháp quán chúng nói trên, cán phái áp dáng nháng bián pháp giáo dác, làm cho mái ngái dân đáu quen biát vái ván đá lãnh đáo, và, đáu này còn chính yáu hán nháa, làm cho sá ngái tháu triát ván đá lãnh đáo quác gia càng đông bao nhiêu càng hay báy nhiều. Bái vì, có nhá thá, nháng ngái lãnh đáo mái không bao giá bá tiêu điát hát đác. Tiêu điát ngái lãnh đáo là mác đích đáu tiên và chính yáu của các cáng quác xâm lăng.

Nhân đá cáp đán ván đá cháng xâm lăng trên đây, lý luán đã đán đát chúng ta đán mát ván đá vô cùng quan tráng.

Trước tiên chúng ta nhận thấy rằng đối với một nước nhỏ như chúng ta, hiểm mối a xâm lăng là một đe dọa thực sự xuyên.

Để chống xâm lăng, chúng ta có những biện pháp quân sự và ngoại giao. Những hạn chế các biện pháp quân sự và ngoại giao, về phương diện hiểu biết và chấp hành, là nuôi dưỡng tinh thần độc lập và tự do của nhân dân, phát huy ý thức quốc gia và dân tộc, và một rằng không khiếm khuyết lãnh đạo, để cho vận động quân sự quốc gia được nhuần nhuyễn và thực hiện.

Số thế đã như vậy, thì những nhiệm vụ chính thức chuyên chế và được tài không làm sao để đi vào kinh doanh bôn buôn quốc gia chống ngoại xâm được. Bởi vì bản chất của một chính thức chuyên chế và được tài là tiêu diệt tinh thần quốc gia và độc lập trong tâm não của mọi người, để biến mọi người thành một đấng hoàn toàn không có ý chí, để đi vào khiếm khuyết, và để sự sống như một khí cụ.

Bản chất của một chính thức chuyên chế và được tài là giữ được quyền lãnh đạo quốc gia cho một người hay một số rất ít người, để cho sự thực hiện các vận động căn bản của quốc gia trở thành, trong tay họ, những lợi ích súc bén, để công chúng của họ và của người cầm quyền.

Hơn nữa, giới sự mà chính thức chuyên chế hay được tài của tiêu diệt những tinh thần tự do và độc lập trong ý thức của mọi người, thì, tự nó, một chính thức chuyên chế hay được tài cũng là một lợi ích cho kẻ ngoại xâm. Bởi vì, để biến một chế độ như vậy, nhân dân buộc phải, sự đâm ra oán ghét người lãnh đạo họ, và họ sống, bất cứ ai đánh đổ người họ oán ghét, như là họ sống một người giới phóng, mà cơ sở đó là một kẻ xâm lăng. Lịch sử xưa nay của các quốc gia trên thế giới để xác nhận điều này: Chỉ có những dân tộc sống tự do mà chỉ những đấng ngoại xâm.

Riêng về dân tộc chúng ta, chế độ chuyên chế kháng của chúng ta đối với sự xâm lăng của Tây phương sự mãnh liệt hơn bất kỳ chế độ nào trước đó, nhà Nguyễn, thay vì lên án tộc người sống người bàn về quốc sự, đã nuôi dưỡng những tinh thần tự do và độc lập của mọi người và phát huy ý thức quốc gia và dân tộc trong nhân dân.

Người của tôi, một lý luận dân tộc thực sự của ngoại xâm, tự nhà Trần đánh đuổi Mông Cổ, đến nhà Lê đánh quân Minh và Quang Trung chiến thắng Mãn Thanh, để cho những chế độ các nhà lãnh đạo đã

khêu gọi để có ý chí tự do và để có lập trường của toàn dân.

Và vấn đề vô cùng quan trọng mà chúng ta đã nêu ra trên kia là vấn đề chính thức của nước Việt Nam. Vì những lý do trình bày trên đây, chính thức thích nghi cho dân tộc chúng ta, không phải để nhốt do một số lý do căn cứ trên những lý thuyết chính trị, hay là những nguyên nhân triết lý, mà số để có qui định một cách rõ ràng và hoàn chỉnh để đưa và lịch sử của chúng ta, cùng với trình độ phát triển của dân tộc.

Nếu bây giờ chúng ta chưa có ý thức rõ ràng chính thức về những gì mà chúng ta có thể quan niệm để có một chính thức đó không thể là một chính thức chuyên chế hay để tài để có. Đó là một thái độ rõ ràng.

Tóm lại theo ông Nhu, muốn thoát khỏi hiểm họa xâm lăng của Trung Hoa, chúng ta phải theo đúng 3 biện pháp sau đây:

Biện pháp ngoại giao.

Việt Nam cần phải có một sách lược ngoại giao khôn khéo, biết khai thác những mâu thuẫn giữa các cường quốc, các thế lực của các liên minh khu vực như khối ASEAN, khối Liên Hiệp Âu Châu... vì ngày nay theo khuynh hướng toàn cầu hóa của thế giới, thì những hàng kinh tế của các quốc gia trên thế giới cần có một tác động quy định để những sự sống còn để với Trung Quốc, hiện là 30 hay 40 chục năm trước đây.

Ngày nay, sự mâu thuẫn và tranh chấp giữa các cường quốc không còn gay gắt như thời chiến tranh lạnh, những một quốc gia như Trung Quốc với một dân số hơn 1.3 tỷ người, chiếm tới 19.64% dân số thế giới, đang vươn vai để đóng góp và tham vọng làm một cường quốc bá chủ Á Châu. Đó không những là một đe dọa riêng rẽ cho khu vực Á Châu Thái Bình Dương mà còn là một hiểm họa chung cho cả thế giới nữa. Trước đây gần 50 năm, ông Nhu cũng đã đề cập đến vấn đề này,

Không phải tình cờ mà ông Paul Reynaud, cựu Thủ Tướng Pháp trong cuộc viếng thăm nước Nga đã long trọng tuyên bố với Thủ Tướng Krutchev. “ Nếu các ông tiếp tục với những trò chơi cho nước

Tàu, trong vài m i năm n a, m t t dân Trung Hoa s đề b p các ông và Âu Châu”. (Tr. 157)

Trong tháng 9. 2009 v a qua, nhà c m quy n Hà N i, đã c T ng Phùng Quang Thanh, sang Tân Gia Ba đ ký Hi p c H p Tác Qu c Phòng, T ng Bí Th Nông Đ c M nh đ n Úc Châu, và Phó Th T ng Ph m Gia Khiêm đ n Hoa K , bí m t th o lu n v v n đ an ninh lãnh th , ph i chăng là thái đ n c đ n chân m i nh y, nh hai phái đoàn c a các vua chúa Tri u Nguy n ngày x a, chúng ta th nghe ông Nhu bi n gi i:

Sau khi Trung Hoa b t n công, thì lúc b y gi ph n ng c a chúng ta là v i v g i hai phái b sang Pháp và Anh, mà không có m t s chu n b ngo i giao nào c . L i g i phái b nh v y là l i g i phái b sang Tàu x a nay. Và s g i hai phái b sang Pháp và Anh, theo l i g i phái b sang Tàu x a nay, l i càng làm cho chúng ta nh n th c, m t cách rõ r t h n n a, quan ni m ngo i giao c a chúng ta lúc b y gi mang n ng ‘tâm lý thu c qu c’ [đ i v i Tàu], đ n m c đ nào.(tr. 181).

L ra, các nhà lãnh đ o Hà N i ph i tích c c h n, ph i khôn khéo h n, n u không dám công khai, thì ít ra cũng ph i bí m t, v n đ ng gi i truy n thông th gi i, c nh báo và v n đ ng d lu n th gi i, tr c h t là các qu c gia vùng Đông Nam Á Châu, r i đ n Nga Sô, Liên Hi p Âu Châu và các qu c gia Á Phi bi t v hiim h a xam lang c a Trung C ng. Đi u rõ ràng nh t hi n nay, là các qu c gia trong vùng nh Úc, Tân Gia Ba, Thái Lan, Nam Duong9 và Mã Lai Á [5], đ u gia tăng ngân sách cho tài niên 2009 v Không l c và H i qu n g p b i, nh m đ i đ u v i âm m u bành tr ng c a Trung C ng. Nghĩa là các qu c gia này đ u b t đ u lo s v s l n m nh c a Trung C ng, nh ng ch a có m t v n đ ng qu c t nào nh m qui t nh ng n l c này thành c th và tích c c đ ngă ch n s bành tr ng đó. Vi t Nam là n n nhân tr c h t và tr c ti p c a nguy c này, ph i bi t đ n h t n l c v m t tr n ngo i giao, ph i v n đ ng, công khai ho c bí m t, t t c các qu c gia trên th gi i nh n th c sâu s c đ c m i hiim h a nghiêm tr ng này và khi t o đ c s đ ng thu n c a đa s ... Vi t Nam v n đ ng đ a v n đ này ra Đ i H i Đ ng Liên Hi p Qu c, dù bi t r ng hi n nay Trung C ng là 1 trong 5 h i viên th ng tr c c a H i Đ ng B o An có quy n ph quy t, m i ngh quy t c a Đ i H i Đ ng. Nh ng v n đ ch y u c a Vi t Nam là chính th c công khai đ a ra tr c Liên Hi p qu c m t hiim h a th c s nghiêm tr ng c a toàn th gi i, đ ki m tim m t h tr qu c t tích c c nh m ngă ch n âm m u xam lang t Trung C ng. H n n a, Vi t Nam cũng ph i bi t v n đ ng và n l c đ a v n đ này ra tr c Tòa Án Qu c T The Hague (International Court of Justice at The Hague). M c đích không ph i là tìm ki m m t phán quy t c a tòa án này cho v n đ tranh ch p, nh ng tr ng đ i m c a n l c này là t o nên s chú tâm theo đ i c a đ luân qu c t v m t hiim h a chung c a th gi i

Chúng ta còn nh , khi mu n l t đ chinh quy n Ngô Đình Diim, Nhóm ch ng T ng Th ng

Điểm trong Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ đã vận động các quốc gia Á Phi đưa vận động để các báo chí Hoa Kỳ thiếp đó gọi là Đoàn Áp Phớt Giáo và Vì Phm Nhân Quyền tại Việt Nam, ra trước Đệi Hội Đệng Liên Hiệp Quốc, chuấn bở đở luấn trở cở các quốc gia Á Phi cho việ thay đởi chính phủ tại miền Nam, trở cở khi âm mưu tở chở đởo chánh ở Sài Gòn, đở khởi gây nên nhở ngở nhở hở ngở tiêu cở tở các quốc gia đở đởi việ chính sách ngoởi giao cở a M. Nhở ngở ông Nhu và Gs. Bở u Hở i[6] đã phá vỡ âm mưu này bở ngở cách chính phủ cở i Liên Hiệp Quốc cở mở tở phái đởàn đởn Việt Nam đởi u tra tởi chở, trở cở khi đởa vận đở này ra thở o luấn tởi Đệi Hội Đệng Liên Hiệp Quốc. Rởi khi phái đởàn này đởn Việt Nam đởi u tra và hoàn thành mở tở bởn phúc trình dày gởn 300 trang, việ kở tở luấn là không có đởn áp Phớt Giáo tởi Việt Nam, thì Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ nởn lúng túng, sở rở ngở nở u đởa vận đở này ra thở o luấn tởi Liên Hiệp Quốc sở làm giở m uy tởn cở a Hoa Kỳ và tở o cở hởi cho Trung Cộng tởn công Hoa Kỳ đã xen vào nởi bở cở a Việt Nam và đở tở chở đởo chánh ở Saigon, nởn cở Cabot Lodge vào đở u tháng 12. 1963, liên lỏ cở i Sir Senerat Gunaewardene cở a Tích Lan, là trở cở ngở phái đởàn đởi u tra cở a Liên Hiệp Quốc lúc đở, đở ngở đởa bởn phúc trình này ra thở o luấn tởi đởi đởn Liên Hiệp Quốc nở a, và Sir Senerat đã đở ngở ý làm đởi u đở nhở mở tở ân huở cá nhân cở a ông dành cho Lodge (Gunawardene agreed to do so as a personal favor to Lodge), vì trở cở đởy khi làm Đệi Sĩ Hoa Kỳ tởi Liên Hiệp Quốc, Lodge là bởn cở a ông.[7]

Nhở vở y, chúng ta thở y đởi việ mở tở cở ngở quở cở nhở Hoa Kỳ, hở cở nở biệ tở vận đởng Đệi Đởn Liên Hiệp Quốc hở trở cho nhở ngở mở cở tiêu chính trở cở a hở. Tởi sao Việt Nam đở ngở trở cở mở tở hiở mở a đở đởa sinh tở đởn vận đở ngở cở a cở dân tở cở, chúng ta lỏ i không vận đởng đở tìm hở u thuấn cở a thở giởi đở bở o vở nở nở đở cở lỏ p cở a chúng ta ?

Nhở ngở thở cở tở, chúng ta rở tở đau lòng, khi thở y, các nhà lãnh đởo Hà Nởi, vở phở ngở đởi nở ngoởi giao, đã đánh mở tở rở tở nhiở u cở hởi lỏ chở sỏ quở báu, đở khởi phở cở đở cở lỏ p cho dân tở cở và phát triẻn quở cở gia. Đở là cở hởi cở a nhở ngở năm 1945, 1954, 1973 và 1975. Thở cở vở y, nở u ngày xở a các vua chúa Triẻn Uy Nguyẻn, vì quá tin tở ngở vào văn hó a Trung Hoa đã trở nởn tở tôn và thiẻn cở nở, thì ngày nay các nhà lãnh đởo Hà Nởi cũng quá sùng bái chở đở Cộng Sản và quá tin tở ngở vào lý luấn giai cở p đở u tranh, đã trở nởn mù quáng, xem mở i ngở i đở u là kở thù, nởn chở a bao giở hở có thở đở ra mở tở chính sách ngoởi giao khoáng đở tở và lỏ ngở hỏ o, còn vở phở ngở đởi nở quở cở nởi hở cũng không có đở cở i mở, đở thở cở tâm mở i nhở ngở thành phở n khác biệ tở chính kiẻn, thành lỏ p mở tở chính phủ đởàn kở tở đở phở tở triẻn quở cở gia. Trái lỏ i, hở chở có nhở ngở thở đởn chính trở gian trá và xỏ quyẻt đở lỏ a đởi đởi phở ngở, đở rởi cuởi cùng là tiêu đởi tở đởi phở ngở. Đởi u này chở ngở tở hở tở sỏ cở rỏ rở tở khi nhìn vở lỏ chở sỏ Việt Nam Cở nở và Hiẻn Đởi. Năm 1946, Cộng Sản dùng chiẻu bài chính phủ Liên Hiệp, đở tiêu đởi tở phe Quốc Gia, rởi năm 1954, ký hiẻp đở nhở Genevea, chở a ráo mở cở, hở đã vi phạm hiẻp đở nhở này, bở ngở cách gài lỏ i hởn 70,000 cán bở tởi miền Nam vởi âm mưu khuynh đởo chính quyẻn Quốc Gia Việt Nam. Đởn năm 1973, mở tở lỏ nở nỏ a, hở đã lỏ a phở nhở đở tiêu đởi tở phe quở cở gia đở i chiẻu bài mở i là Hòa Hỏ p và Hòa Giởi Dân tở cở. Còn đởi vở i quở cở tở, khi ký hiẻp đở nhở Paris, hở long trở ngở cam kở tở đở nhân dân Miẻn Nam hoàn toàn tở do quyẻt đở nhở vở nở mở ngở cở a mình. Ngay sau đở, khi ngở i Mỏ, theo đứng cam kở tở cở a hiẻp đở nhở này, rút khởi miền Nam, thì hở đởm quân xỏa sỏ chinh phủ Sài Gòn... Vở i mở tở nhở ngở phở ngở cách gởi là liên hiẻp, hỏ p tác và mở tở lỏ chở sỏ bang

Quan Điểm của Ông Ngô Đình Nhu về Hiểm Mạo và Xâm Lăng của TQ

Tác Giả: Tồn Sĩ Phạm Văn Lưu

Chúa Nhật, 20 Tháng 5 Năm 2012 04:35

giao đ̣y pḥn tṛc và gian trá nḥ ṿy, ai còn có tḥ tin ṭng vào Hà Nội đ̣ ḥp tác ḥu ngḥ. Do đó, ṭ ngày c̣p chính quỵn ṭi Hà Nội vào tháng 8 năm 1945 đ̣n nay, các nhà lãnh đ̣o ṃn Ḅc ḅ đ̣uôi mù ḅi lý thuỵt Mác-Lênin và Mao Trạch Đông, theo đ̣u i ṃt cḥ đ̣ đ̣c tài phi nhân, tàn sát và tḥ tiêu các thành pḥn ḅt đ̣ng chính kịn, đ̣y đ̣a toàn dân trong c̣nh nghèo đói, tḥt ḥc, thù ḥn và ḅn gịt ḷn nhau. Còn ṿ pḥng diện qục ṭ, vì thịu hịu bịt và cḥ bịt quỵn ḷi c̣a phe nhóm, nên ḥ đã liên ḳt ṿi Trung C̣ng và Liên Xô, đ̣ đ̣a toàn tḥ dân ṭc vào ṃt cục chịn tranh kéo dài ḥn 30 năm. Đó là ṃt cục chịn tranh lâu dài và kḥc lịt nḥt trong lịch ṣ nhân lọi. Tḥc ṿy, lâu dài nḥt vì cục Tḥ Chịn I, cḥ có 4 năm, ṭ 1914-1918, Tḥ Chịn 2, cḥ có 6 năm, ṭ 1939-1945, và kḥc lịt nḥt, vì ṣ bom đ̣n đ̣ đ̣c ṣ đ̣ng trong chịn tṛng Vịt Nam g̣p 2.5 ṣ bom đ̣n dùng trong Tḥ Chịn 2. Nḥng đ̣i u ṭ ḥi ḥn ṇa, khi nḥn vịn tṛ ṭ Trung C̣ng đ̣ đánh Ṃ cũng là lúc ḥ đã tḥc ṣ ṛc ḥa xâm lăng ṭ pḥng Ḅc vào Vịt Nam .

Đ̣i ṿi nḥng nhà lãnh đ̣o có ṃt não tṛng ḅnh họn nḥ ṿy làm sao có đ̣ đ̣c ṃt vịn kịn chính trị sâu ṣc, ṃt chính sách ngọi giao khoáng đ̣t và bịt khai thác nḥng mâu thụn qục ṭ đ̣ kịm tìm nḥng đ̣ng minh ḥu hịu, đ̣ ṛi cùng ṿi ṣ ḥ tṛ tích c̣c c̣a toàn dân trong ṇc, nḥm ṭo thành ṃt ṣc ṃnh dũng mãnh đ̣ cḥng ḷi hịm ḥa xâm lăng c̣a Trung C̣ng

Ḅn Pháp Quân Ṣ

Hịn nay, Vịt Nam có ṃt đ̣i quân khọng 450,000 ng̣ng i. Đây là ṃt ḷc ḷng quân ṣ ḷn nḥt so ṿi các qục gia ṭi Đông Nam Á hịn nay. Nḥng ṿn đ̣ đ̣t ra lịu quân nhân đ̣ đ̣i còn có tinh tḥn đ̣ hy sinh và cḥp nḥn gian kḥ đ̣ chịn đ̣u ṇa hay không? Khi chính ḥ cḥng kịn nḥng tḥc tṛng xã ḥi quá pḥ phàng tṛc ṃt, trong khi các lãnh ṭ c̣a ḥ tìm ṃi cách đ̣ ṿ vét tài ṣn qục gia cho cá nhân, gia đình và phe nhóm, còn tuỵt đ̣i đa ṣ dân chúng, trong đó có c̣ các gia đình ḅ đ̣i C̣ng Ṣn, ḅ bóc ḷt, ṣng trong c̣nh kḥn cùng nḥt, cḥa ṭng tḥy trong ḷch ṣ c̣n đ̣i Vịt Nam, ṭ tṛc ṭi nay, nghĩa là còn c̣ c̣c ḥn tḥi Tḥc Dân Pháp đ̣ ḥ đ̣t ṇc chúng ta. Nḥng sau ḥt và ṃu cḥt ḥn ḥt, ṿn là ṿn đ̣ các nhà lãnh đ̣o Hà Nội có còn ý chí đ̣ chịn đ̣u nḥm ḅo ṿ ṭ qục cḥng ḷi ḥa ngọi xâm ṇa hay không? Chúng ta ḥi bi quan, khi nghe ḷi bình lụn c̣a Carl Thayer, ṃt chuyên gia ṿ các ṿn đ̣ Vịt Nam , ṭi Ḥc Vịn Qục Phòng Hoàng Gia Dantoon c̣a Úc. có ḷ bày gị các nhà lãnh đ̣o Hà Nội đã tṛ nên quá giàu có, ḥ mụn đ̣ đ̣c yên thân đ̣ ḅo ṿ tài ṣn và gia đình c̣a ḥ ḥn.. cho nên vịc ṃt thêm ṃt vài ḥi đ̣o xa xôi nḥ Hoàng Sa và Tṛng Sa, ṃt thêm ṃt ít lãnh tḥ và lãnh ḥi ̣ phía Ḅc không còn là ṿn đ̣ quan tṛng ṿi ḥ ṇa !

Ḅn Pháp Chính Tṛ

Đó là nuôi dưỡng tinh thần đức lập, tư cách, tư chất cùng ý thức quốc gia và dân tộc. Ông Nhu đã biến đổi và vận động này như sau:

Tuy nhiên biến pháp của thi t nh t, h u hi u nh t và hoàn toàn thuộc chế độ của chúng ta, là nuôi dưỡng tinh thần đức lập và tư do của nhân dân, và phát huy ý thức quốc gia và dân tộc. Đương thời, áp dụng một chính sách cai trị khoáng đạt, mở rộng khuôn khổ lãnh đạo, để cho vận động lãnh đạo quốc gia được nhuần nhuyễn và thi u tri t.

Và sau cùng ông Nhu đã đi đến kết luận, mục đích của xâm lăng của Trung Cộng một chính thể chuyên chế hay chế tài như Hà Nội hiện nay, không thể nào thành công được.

Trong khi đó, chúng ta đều biết rằng hiện nay thế giới đang chế độ ki n nh ng thay đổi kh c li t nh t, chế biến là trong lĩnh vực tin học và khoa học kỹ thuật, còn trong lĩnh vực chính trị ngoại giao, như Tổng Thống Obama, cũng kêu gọi, một sự hợp tác và hòa giải giữa các quốc gia, để đẩy lùi bóng tối của chiến tranh và nghèo đói, như một ki n t o m t k nguyên h u ngh , h p tác, hòa bình và thịnh vượng cho toàn thế giới, thì các nhà lãnh đạo của Hà Nội và những nguyên nhân chế t của Cộng Sản là chế quy n lãnh đạo, chế tài toàn trị và để củng cố chính quy n chuyên chế, h th ng tay đàn áp đ i l p, các giáo hội tôn giáo chân chính, áp dụng chính sách đẩy đưa người dân trong cảnh nghèo đói, chế m t i n và th t h c... để trong nước không còn ai có thể chế độ đ i l i h đ c.

Vì những ki m đ i m s l c trên đây, chúng ta đều thấy rõ ràng, nếu dân tộc chúng ta không còn có may để thay đổi thành phần lãnh đạo tại Bắc Bộ Phố, thì vận động Việt Nam mới thuộc nước Tàu chế còn là vận động thi gian.

Tin Sĩ Phm Văn L u

Melbourne, 1. 11. 2009

[1] Linh Muc De Jaegher, Chế vận thân của Tổng Thống Ngô Đình Diim và Tổng Thống

Táng Gißi Thạch, đàm luận với tác giả tại Sài Gòn vào 6. 1966.

[2] . Sách đßc xuất bản mang tên Tùng Phong, Chính Đß Việt Nam , Saigon-Vißt Nam , 2009

[3] Xin xem các dißn văn này trong La Voix de la Juste Cause, Recueils Des Principaux Discours et Meessages du President Ngo Dinh Diem, June 1954 – Juillet 1963, Saigon, Service de la Press de la Presidence de la Republique du Vietnam, 1963. Các dißn văn này thßng đßc ông Phạm Đình Khiêm đßch ra Vißt ngữ và Gs. Tôn Thất Thißn ra Anh ngữ .

[4] Có lẽ vì đánh máy sai, nên trong ßn bản in là vĩ tuyến 17, thßc tế là vĩ tuyến 16, chú thích của người viết.

[5] Nước Úc trong ßn ngân sách 2009-2010, đã gia tăng hßn 6.6.tß bßc (tß 19.8 tß lên 26.4 tß), đß gia tăng khß năng không lực và hßi quân nhßm bßo vệ lãnh thổ . Đißu này khißn chính quyßn Nam Đßng phßi quan ngại, sau đó chính phủ Úc đã phßi lên tiếng trấn an.

Còn Thái Lan trong ßn ngân sách 2008, ngân sách dành cho Bộ Quốc Phòng đã tăng lên tßi 4.5 tß US dollars, đã quan mßt cả Nam Đßng và Mã Lai với chi phí quốc phòng.

Tân Gia Ba trong ßn ngân sách 2009, hß cũng đã dành đßn 34% cho ngân sách quốc phòng. Nhưng từ lâu Tân Gia Ba, có lẽ, đã thßy trßc đßc hiểm họa xâm lăng của Trung Quốc, nên hß đã có nhßng thßa hißp liên kết quân sự với Hoa Kỳ từ năm 1990 với thßa hißp MOU và đßn 2005 hß đã ký hiệp ßc Hợp Tác Quân Sự với Hoa Kỳ . Nam Đßng đã đß chi phí quốc phòng vào hàng ßu tiên thß 3 trong ßn ngân sách 2008 với ngân khoản là 3.3 tß US dollars.

Còn Mã Lai, mục tiêu của ngân sách 2008, dành ßu tiên cho phúc lợi toàn dân, nên chi phí quốc phòng phßi bß cắt giảm từ ß đß, nhßng riêng chi phí dành cho Không Lực Mã Lai, không bß cắt giảm mà lßi còn đßc gia tăng tß 1,482 tß Mã kim lên đßn 1,613 tß Mã kim đß gia tăng khß năng phòng thủ quốc gia.

[6] Giáo s B u H i là m t ph t t và thân m u c a giáo s là S Cô Di u Hu , lúc đó Giáo s đ c T ng Th ng Di m c làm tr ng phái đoàn đ c bi t t i Liên Hi p Qu c t tháng 9. 1963, đ c trách v cu c Kh ng Ho ng Ph t Giáo.

[7] Theo s ti t l của Bà Swarna L. Ganawardene, con gái của Sir Senerat, trong th g i cho Bà Anne Blair, (m t đ ng nghi p c a ng i vi t t i Đ i H c Monash tr c đây), vào tháng 11. 1989. Và cũng có th xem thêm Di n văn s 2444 t B Ngo i Giao Hoa K g i cho Tòa Đ i S M Saigon, ngày 11. 12. 1963 d i tiêu đ Gunawardene's killing the debate. xem Anne Blair, Lodge in Vietnam, A Patriot Abroad, New Haven, Yale university Press, 1995, tr. 78.